

[Leif Hermann]

Når jeg har sagt, at vi ønsker, at sådan noget som optagelse af fingeraftryk og fotografering retligt set skal have den samme status, som det har i dag, så er det, fordi jeg ikke er overbevist om, at det har skabt nogen som helst problemer for politiet med hensyn til unødigt besvær for at opklare de forbrydelser.

Og så nytter det ikke noget, at hr. Fischer henviser til bemærkningerne og fortæller, at der i øvrigt sker en begrænsning af politiets adgang til at foretage disse ting. Det er udmærket, det har jeg heller ikke protesteret imod. Det, jeg protesterer imod, er de to konkrete ting, som jeg har angivet her, og ikke andet.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det, vi ønsker os, er, at vi kunne veje proportionerne lidt op mod hinanden herinde. Vi har jo overladt det til politiet at foretage anholdelser, uden at der skal ske en retskendelse i forbindelse med anholdelsen, og politiet kan tilbageholde en person i op til 24 timer. Det er dog, hr. Leif Hermann, en større krænkelse af integriteten end det blot at tage et fingeraftryk. På samme måde mener vi, at vi i denne sag også bør veje proportionerne lidt op mod hinanden, sådan at vi ikke laver en retspraksis, som overskrider alt andet på retsplejelovområdet.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg synes såmænd, det var en ganske nyttig diskussion, der fandt sted her, selv om man som ordfører sidder og gerne vil op og aflevere sit indlæg. Jeg synes, det var velgørende at høre så klar en tilkendegivelse fra hr. Frank Jensens side på Socialdemokratiets vegne, som tilfældet var, en tillidsklæring til politiet. Det tror jeg der er mange politifolk der er glade for. Der har ikke som ved tidligere lejligheder været bestemte partier, som igen og igen har givet udtryk for mistillid. Det synes jeg var helt fint.

Så vil jeg også godt sige i tilslutning til diskussionen, at der er slet ingen tvivl om, at er der en sigtet, der gør indsigelse mod, at han eller hun skal afgive fingeraftryk, så bliver det prøvet af retten. Hvis man ønsker det, ender det i givet fald med at blive et spørgsmål, der afgøres af domstolene.

Det bringer mig tilbage til hovedudgangspunktet for vores vurdering af dette lovforslag. Vi synes, det er virkelig godt, at vi nu får skrevet

disse ting ind i retsplejeloven med ganske klare bestemmelser. De er måske nok udviklede for mange, og jeg tror da også, det her ender med at blive et mareridt for mange stud.jur.er at skulle hitte rundt i og forklare, når de skal til eksamen, men for folk, der får sat sig ind i det såsom politiet og domstolene og forsvarsadvokater, vil bare det faktum, at det skrives ind i lovgivningen, betyde en ganske væsentlig forbedring af retssikkerheden. Der er nogle, der vil sige, at det er en meget formalistisk betragtning, men vi mener i hvert fald i Venstre, at den har nok så stor vægt.

Vi kan erklære os helt enige i den betragtning, som justitsministeren anfører i sin fremsættelsestale, at dette kan være en vanskelig og principiel afvejning. På den ene side har vi hensynet til muligheden for at opklare forbrydelser, og på den anden side har vi hensynet til borgenes retssikkerhed og integritet. Der vil jeg da medgive hr. Leif Hermann, at vi taler om indgreb i integriteten, i en persons opfattelse af, hvad der er ens egen person, og hvad man selv skal have lov til at bestemme over, men der er dog ingen tvivl om, at i den liste over legemsindgreb, som er opstillet i bemærkningerne til forslaget under 2) Afgrænsningen af legemsindgreb, er der forskel på indgrebenes omfang. Det er en stigende skala.

Der kan givetvis diskuteres meget indgående, og det vil der sikkert også blive i Retsudvalget, hvor man skal lægge grænserne, og hvornår man skal sige, at noget er så indgribende, at det må ind under kategorien legemsundersøgelse.

Der kan også være nogle, der mener, at man skal flytte nogle af de områder, som er lagt under legemsundersøgelser, og hvor der derfor stilles strengere krav, f.eks. med hensyn til mistankens styrke og til den forbrydelse, der er tale om at man er mistænkt for at have begået. Der er, kan vi se af høringssvarene, rigtig mange, der mener, at en undersøgelse af det af legemets hulrum, der bliver kaldt for mundhulen, ikke skulle betragtes som en legemsundersøgelse. Der er mange, der mener, at det skulle være tilstrækkeligt at henføre under legemsbesigtigelser. På den måde tror jeg nok at der undervejs i vores behandling i Retsudvalget vil komme en del diskussioner frem og tilbage.

Jeg kan sige fra mit partis side, og det er jo ikke overraskende, når vi er et regeringsparti, at der er opbakning til det, som justitsministeren har fremlagt.